

כתוב (משלי י) מחת שלוש רגזה ארץ, וכ כתוב מחת עבד כי ימלוך. ממנה שהייה וממנה מחת שלטון אחר ומלך, וננתנו לו שלטון, וכל שכן בשותם בישראל.

אמר רבנן חמא בר גורייא, כשהנימית את ישראל מחת שלטון האמות, ישב ונעה ובכה. זהו שפטות (ירמיה י) במשפטים תבפה נשפי. אמר רבבי יוסי, במשפטים דוקא.

רבי יהודה נכנס אל רבבי אלעזר ומצאו שהייה יושב וידיו בפיו, והיה עצוב. אמר לו, במה עוסק מר? אמר לו, שפטות באור פני מלך חיים. אם האדון עצוב, وكل שכן שגועה ובוכה - מה עשו שפשיו? זהו שפטות (ישעה לו) הן אראים עצקי חזה. מה זה חזה? שדרונים בפנים, והם בחוץ. אדרונים בבחטים הפנימיים, והם בבחטים החיצוניים. מי הם בחטים הפנימיים? אמר רבבי יצחק,

אתם מעשרה בתרי המלך. מלאכיהם שלום מר יבכין, וכי יש מלאכיהם שאינם של שלום? אמר לו, כן. בא ראה, יש בעלי דין קשה, ויש בעלי דין לא קשה, ויש בעלי דין רוח ורוחמים, ויש בעלי רוחמים שאין בהם דין כלל, ואלה נקראו מלאכיהם שלום, ועל אותם שלמטה כתוב (שם) אלביב שמים קדורות ושק אשים כסותם, וכ כתוב (שם י) ונמקו כל צבא השמים.

אם כך, כל אותם שליטים המנינים על שאר העמים, בראשיהם את אדרונים עצוב, ומה עובדים בפרק עם בניו? אמר רבבי אלעזר, אנים עושים אלא מה שהצטו, ורצו אדרונים הם עוזים.

רבי דוסטאי אמר, בזמנ

ימלוֹךְ. ממנה דהוה (מן) מחת שלטנא אחריה, ימלך, ויהיבין ליה שלטנא, וכל שכן כשליט בישראל.

אמר רבי חמא בר גורייא, כה אנה לישראל מחת שלטנטוא דאומין, יתיב וגעי ובכלי, חדא הוא דכתיב, (ירמיה י"ג) במשפטים תבפה נשפי. אמר רבבי יוסי, במשפטים דוקא. רבי יהודה עאל לגביה חדאי אלעזר, אשכחיה דהוה יתיב, וידיה בפומיה, והוה עציב. אמר ליה, במא (דף י"ח ע"א) קא עסיק מ"ר. אמר ליה דכתיב, (משל ט"ז) באור פני מלך חיים. אי טרנא עציב, וכל שכן דגעי ובכלי, שמשוי מאי עבדי, חדא הוא דכתיב, (ישעה ל"ג) הן אראים עצקי חזה. מאי חזה. מריהון בגו, ואינוון לבר. מריהון בכתמי גוואי, ואינוון בכתמי בראי. כתמי גואי מאי איינוון. אמר רבבי יצחק, איינוון מעשרה בתרי מלך.

מלאכיהם שלום מר יבכין, וכי יש מלאכיהם שאינם של שלום. אמר ליה אין. תא חזי, אית מארי דדין קשיא, ואית מארי דין דלא קשיא, ואית מארי דין (רפה) ורחמנותא. ואית מארי דרחמנותא דלית בהו דין קלל. ואילו אתקרין מלאכיהם שלום. ועל אינוון דלתתא, כתיב, (ישעה נ) אלביב שמים קדרות ושק אשים כסותם. כתיב ונמקו כל צבא השמים.

אי הabi, כל איינו שולטני דמן על שאר עמין, כה חמאן לмерיהון עציב, למא עבדין פרוכא לבנוהי. אמר רבבי אלעזר, לא עבדי אלא מאי דאתפקדו, ורעותא דמריהון עבדין.

רבי דוסטאי אמר בעדנא דאתפסן בנו